

Úti beszámoló

Farkasné Varga Andrea

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Együtt a nemzetközi partnerség felé”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

a Horizonte Sprachschule Regensburg által szervezett

„*Auffrischkurs für Deutschlehrer: Methoden und Sprache*” kurzusról

2016. július 18. – 2016. július 29.

Regensburg, Németország

Azon szerencsések közé tarozom, akik a nyáron két hetes Erasmus+ továbbképzésen vehettek részt Európa valamelyik országában. Én Németországban jártam.

A pályázat kiírása után Regensburg, és az itt meghirdetett felfrissítő kurzus keltette fel a figyelmemet, az érdeklődésemet. Ide pályáztam, és jól döntöttem. A város maga egy kis „ékszerdoboz”. A kelták telepedtek meg itt, ők nevezték először Radasbonának, majd a rómaiak építettek itt egy erődöt i.sz. az I. évszázadban. Bár a város a Duna mellett fekszik, nevét a másik, Regen nevű folyóról kapta. A várost ez a két folyó több helyen átszeli, így az óváros is a Duna és a Regen két partján fekszik.

A szállás és a nyelviskola az óváros szívében található. Minden nap történelmi épületek között sétálhattunk, gyönyörködhettünk az építészeti műemlékekben, templomokban. Szegedhez hasonlóan itt is van dóm, természetesen más stílusú. A régi városháza épületében található a Reichstagsmuseum. Olyan szerencsém volt, hogy a vasárnapi első, 10 órakor kezdődő vezetésen egyedül voltam, így a tárlatvezető minden apró titkot elárult. A toronyszobában Magyarországról származó kőrisfából készült a fal burkolata. Itt láthatunk egy olyan faliórát is, aminek csak egy mutatója van, arról kell az órát és a percet is leolvasni, természetesen a pontos időt nem tudjuk megmondani. Sorolhatnám még a magyar vonatkozásokat, hiszen az épületben sok Habsburg megfordult. A küldöttekről elnevezett Gesandtenstraße-ban van egyébként a kollégium, ahol laktam.

A nyelviskola neve: Horizonte. Azért választották, mert úgy gondolják, hogy az embernek szélesítenie kell a látókörét, más országból érkezőket is meg kell ismernie, el kell fogadnia. A két hét alatt ezt a szemléletet láttuk tőlük.

Már a megérkezéskor nagyon készségesek és segítőkészek voltak a nyelviskola dolgozói. Teljesen mindegy volt, hogy vasárnap délután van, ők mosolyogtak, türelmesek voltak. Számomra nagyon nagy meglepetés volt, hogy az első perctől kezdve tegezett minket mindenki. Ez teljesen eltér attól, amit eddig tapasztaltam Németországban. Mindenki kapott rögtön egy mappát a fontosabb tudnivalókkal, órarenddel, szabadidős elfoglaltságokkal, házirenddel, térképpel. A szállás a nyelviskola mellett van, csak a másik utcára néznek az ablakok. A szobák teljes kényelmet nyújtanak: 1-2 ágyas szobák, saját fürdőszoba, közös konyha, tévészooba van. Érdekes volt, hogy a közös konyhában lévő kukákat nekünk kellett este 10-ig kiüríteni egy megadott beosztás alapján, majd rendet kellett rakni. Természetesen a szelektív hulladékgyűjtésnek megfelelően felcímkézett kukák voltak, de nem mindenki tudta, hogy mit kell csinálnia. Ezt még meg kell tanulni a németektől.

Hétfőn reggel 9-kor kezdődött a tanítás. A csoportunk hét főből állt. Négyen voltunk magyarok, ketten csehek voltak és egy kollégánő Bulgáriából jött. Csatlakozott még később

hozzánk egy cseh egyetemista, aki fogorvosnak készül; egy olasz egyetemista, aki tolmácsnak készül; valamint a második héten még egy magyar tanárnő. A két egyetemista csak a délelőtti órákon volt velünk, mert nem volt másik C1-C2-es csoport az iskolában. A csoportunk minden délelőtt Gudrunnal volt, délutánonként mindig más tanárnő jött az órára. Az első napon természetesen a bemutatkozással kezdődött az óra. Mindenki elmondhatta, hogy miért jött, miről szeretne hallani, beszélgetni, milyen kérése, kívánsága van, melyik nyelvtani problémához kér segítséget, milyen ország ismereti témáról szeretne hallani. Természetesen tartotta magát a tanárnőnk az általa eltervezetthez, csak az olvasott szövegeket, a nyelvtani feladatokat, a beszélgetés témáit igazította ezekhez.

Nagyon nagy hangsúlyt fektetett a szókincsfejlesztésre, a szómagyarázatra. Minden nap felírta a hibás mondatainak, szóhasználatunkat, amit másnap valamilyen formában felhozott, kijavítottunk, megbeszéltünk.

Nagyon sok aktuális szöveget dolgoztunk fel, hiszen az élet úgy hozta, hogy az első héten Bajorországban három terrorcselekmény történt, ami mindenkit megdöbbentett, hiszen nem messze tőlünk zajlottak ezek az esetek. A szövegek feldolgozása, a feladatok megoldása során nagyon sok új ötletet kaptunk, amit ki is próbáltunk. A beszélgetések során mindenki elmondhatta saját élményeit, tapasztalatait. Így módunk nyílt arra, hogy a más országból érkező kollégáinkat is meghallgathassuk, eszmecserét folytathassunk egyes témákról.

Minden délután más téma köré szerveződtek az órák. Volt kreatív íráskészség fejlesztés, fonetika, dalok tanítása, a fiatalok szóhasználata, országismeret, mozgásos tevékenységek a tanításban, német termékek. Több órán is kész, előre kidolgozott, használható anyagokat kaptunk, melyeket otthon is tudunk fénymásolni, használni. Nagyon sokan listát adtak, melyen hasznos linkek, interneten megnézhető filmek, reklámok, stb. vannak. A német termékek bemutatása kóstolót is jelentett, ami ugyan meglepetés volt, de minden nagyon finom volt.

Szabadidőnkben sem unatkoztunk. A nyelviskola minden napra szervezett valami programot, ami persze nem volt kötelező. Csoportunk nagyon aktív volt, minden rendezvényen szinte mindig ott volt mindenki. Az első napon természetesen városnézést tartottak számunkra, ami egy sörkert meglátogatásával végződött. Meglátogattuk a városban lévő BMW gyárat, ami számomra is érdekes volt. A közelben lévő sörfőzdében egy vezetést és egy kóstolót kaptunk. Péntek este moziban voltunk, ahol egy szép filmet nézett meg a csoportunk. A szombati napunkon Bambergbe utaztunk, ahol megnéztük a várost, ettünk egy tipikus bajor ebédet. A második héten a közelben lévő sörözőt lehetett meglátogatni. Másnap egy verseny volt, ki mennyire ismeri a várost, hogy igazodik el. Weltenburgba, a kolostorhoz is kirándultunk busszal, majd túráztunk és hajókáztunk, ami nekünk csak egy „ladik” volt. Megtekintettük a városban lévő Thurn und Taxis kastélyt és múzeumot. Természetesen ezekre a kirándulásokra bárki elmehetett, így svéd, belga, olasz, amerikai, görög, spanyol, török, lengyel diákokkal is alkalmunk volt németül beszélni.

Az utolsó napon a nyelviskola vezetője meghívott minket egy ebédre, ahol a záró értékelést és beszélgetést egy kicsit oldottabb légkörben tudtuk megvalósítani.

Összegzésként azt tudom mondani, hogy nagyon jól megszervezett, előkészített programokon, órákon vettünk részt, ami segített minket a fejlődésben, a módszertani megújulásban. Sok ötletet, segítséget kaptunk. Természetesen ezeket még át kell gondolni, melyik csoportnál mit próbálok ki és mit változtatva rajta; de a magot már elhintették, nekünk ezt tovább kell gondozni. Mindenkinek ajánlom ezt a lehetőséget, hiszen egy életre szóló élmény.